

Szombati nyitvatartás pénteken

Újból szabályozták az üzleti zárórákat

A Szeged városi tanács a múlt esztendőben úgy foglalt állást, hogy időszerű felülvizsgálni az üzletek nyitvatartási rendjét, olyan szempontból, hogy megfeleljen a lakosság érdekeinek. A tanács kereskedelmi osztálya a megbízásnak eleget tett és a végrehajtó bizottság elé terjesztette az új nyitvatartási rendet, amely bizonyos változásokat tartalmaz az 1965-ben megállapítottokhoz képest. Az élelmiszer üzletekben bővítették a nyitvatartási időt: számos bolt korábban nyit, illetve később zár. A vendéglátásban az az újdonság, hogy több vendéglő pénteken szombati zárórát tart, minthogy a sza-

bad szombatok miatt pénteken is több a szórakozni vágyó ember. Az 1965-ben meghatározott nyitvatartási rendhez képest bővült a ruházati és vegyesiparikk üzletek árusítási ideje is. Az új nyitvatartási rend 1970. február 15-én lép életbe. A lényegesebb változások, illetve megjegyezni valók a következők: a 14. számú, Petőfi sugárút 89. szám alatti élelmiszer bolt szerdánként 7-16 óra között; a Petőfi sugárút 9. szám alatti üzlet szerdánként 6-13 óra között; a Tolbuhin sugárút 30. szám alatti bolt hétfőn 7-12, illetve 15-16 óra között tart nyitva. Vasárnaponként a következő élelmiszer

boltok árusítanak: Széchenyi tér 6 (7-10 óra), Marx tér 6. (nyáron 5,30-9,30, télen 6,30-10,30 óra), Kárász utca 15. (évenként váltakozva 9-13, illetve 16-20 óra), Szilléri sgt. 32. (nyáron 6-9, télen 7-10 óra), Mikszáth K. utca 26. (nyáron 5,30-9,30, télen 7-11 óra). Az áfész üzletei közül a Szent István tér 1. szám alatti (6-10 óra), a Szent István téri pavilon (6-11 óra), a Marx téri pavilon (6-10 óra), a Párizsi körút 45. szám alatti üzlet (6-10 óra), a Marx téri zöld-sépgavilon (6-10 óra).

A piacokon működő pavilonok általában a régi nyitvatartási időt követik.

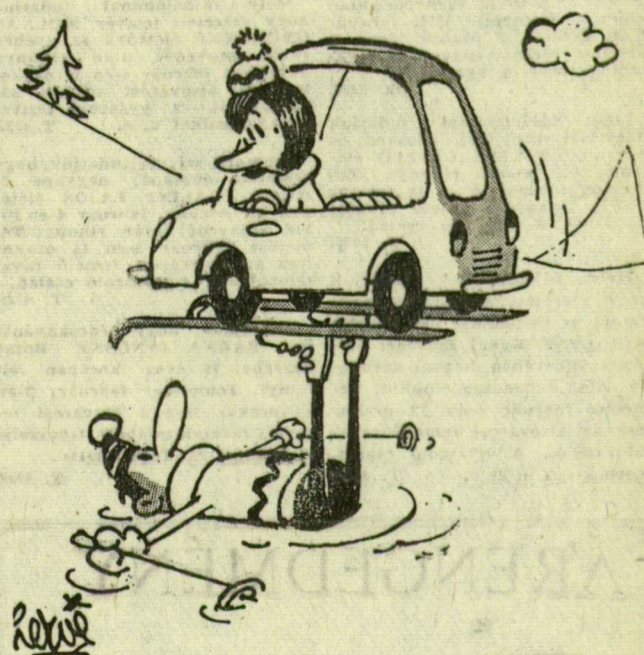
A tél visszatérése

Zavarban a medve — Javult a tüzelőellátás

Hétfőn érkezett el a „meteorológus” medvék nagy napja, választ kellett volna adniuk arra a kérdésre, mit tartogat még számunkra az idei tél — kezdte tájékoztatását hétfőn délután dr. Tardos Béla, a Központi Meteorológiai Intézet tudományos főmunkatársa. — Az idén azonban a medvetársadalom igen nagy zavarba került ebben a minőségében. Például nálunk az ország keleti és déli megvilében többhelyütt hullott a hó, a Dunántúl nagy részében viszont verőfényes, felhőtlen égboltról sütött a nap.

Még nagyobb nehézségek elé kerültek volna a medvék, amennyiben hatáskörük egész Európára kiterjedne. Franciaországban ugyanis az enyhe óceáni levegő borult időt okozott, többfelé ónos szitálással és fagypont feletti hőmérséklettel. Jugoszlávia északi részén, Romániában pedig havazások voltak, amelyeket azonban Románia déli területein és Görögországban, valamint Bulgáriában már esőzés váltott fel. Ugyanakkor Európa közepén még tartott a hideg.

Januárban felszabadultak az erdei utak a hóakadályok alól, a fakitermelő-helyekről a tűzifát folyamatosan szállították a vasútállomásokra. Az erdőgazdaságok az elmúlt hónapban 58 000 tonna tűzifát adtak, többnyire abból a 200 ezer tonnás készletből, amelyet már hetekkel előbb kivágtak, az erdei tárolóhelyeken összegyűjtöttek, de a hótorlaszok miatt so-

— Nyugodt lehet, még jól bírom.

káig nem tudtak megközelíteni. A hónap első húsz napjában még akadózott a szállítás, mindössze 23 ezer tonna tűzifát indítottak útnak a telepekre, később azonban javult a helyzet: a rákövetkező hét napon összesen 20 ezer, a hónap utolsó négy napján pedig 15 ezer tonna tűzifát továbbítottak a pályaudvarokra, ahonnan a MÁV gyorsított szerelvényei vitték a tűzifát az ország különböző vidékeire. A hónap utolsó 3-4 napjában a budapesti TÜKER-telepek 4500 tonna tűzifát vettek át. Az erdei szállítások meggyorsításánál sokat segített, hogy a gazdaságok járműparkját 200 terepjáró teherautóval sikerült kiegészíteni. Száz teherautó február első hetében is az erdőgazdaságok területén maradt és megakadályozta a fuvarozza a tűzifát, így remény van arra, hogy ebben a hónapban már lényegesen több, összesen 90 ezer tonna tűzifa ke-

rül a belkereskedelmi hálózatra.

Az elmúlt napokban a belkereskedelem és a MEM illetékes vezetői több esetben tárgyaltak egymással és egyeztettek a terveket. Az ellátás — mint megállapították — sokkal kiegyensúlyozottabb, mint decemberben volt, mindamellett az országban továbbra is vannak kevésbé ellátott vidékek. Megállapodtak, hogy a hiányos készlettel rendelkező telepekre az ország más vidékeiről pótszállítmányokat indítanak. Ehhez azonban arra is szükség van, hogy azok a telepeken, ahol megtelepedtek a készletek, ideiglenesen lemondjanak a legközelebbi átvételről és átengedjék a szállítmányt azoknak a telepeknek, ahol nagyobb szükség van rá. A tételket átadó TÜZEP-központokat még februárban kárpótolják az erdőgazdaságok.

Zenei naptár

Szimfónia és versenymű

Jó nevű zongoraművészünk, Gabos Gábor vendégszereplése ígért csemegét a filharmonia vasárnapi színházi matinéjén. A pianistát hosszú úttal elvezetett halottuk emlékére Szegeden, hírt több nemzetközi verseny elődjára hozta el az újságot hasábjain: innen követhetjük útját, külföldi fellépéseinek sikerét. Annak idején temperamentumos, szenvedélyes zongoristának ismertük, aki szorgalmas műhelymunkával szinte számszerű koncertjeiről a technikai akadályokat, hogy a fellépés ihletett hangulatában csak a muzsikára, a zene szépségeinek kibontására figyelhessen, összpontosítson.

Különös, hogy hiányérzetünk — az emlékek halvány képein át — éppen erről fakadt: zongorázásában nem éreztük az érett muzsikás felszabadultságát, a zene rejtett titkai felfedtetlenek maradtak játékában. Mostani vendégjátéka már műsorválasztásában sem ígért komolyabb revelációt. Chopin f-moll koncertje a zeneirodalom népszerű versenyműveinél kevesebb lehetőséget ad az elmélyült, tartalmi interpretációt igény-

lő muzsikálásra. Gabos Gábor ezt a kevés lehetőséget is csupán a középrész lágyszólamában fedezte fel — a két szélső tételt megszokott: erényeivel, látványosan lezongorázta. A ráadásaként hallott Chopin-darabok már jobban sikerültek, kiválték az E-dúr etűd, ami úgy látszik elmaradhatatlan tartozéka a Chopin-koncertek közönségszámainak.

A matiné nagy felfedezése szünet utánra maradt. A szegedi szimfonikusok Szalatsy István vezetésével Schumann IV. szimfóniáját játszották a romantikára és a műre jellemző sodró lendülettel, magas hőfokon. Szalatsy István ezúttal elszakadt a partitúrától, fejből vezényelte a művet, s olyan felszabadultan, oldott mozgáskultúrával dirigált, mint talán még soha. A belépőhangszerekre figyelő aprólékos gondja (ami eddig is erényei közé tartozott) természetesen harmoniára lőtt a zenei gondolatok nagyvonalú újratemtésében, dirigálása egyszerre volt cizellált és összefoglaló művész nyugodt, üzembiztos megnyilatkozása. A karmester dicsérete a zenekaré is.

Az együttes hangzásának magvas, kiegyenlített tónusa bizonyítja, lassan felszámolják az állományfejlesztéssel óhatatlanul bekövetkezett „hézagokat”: a hangszeres csoportok felzárkóznak egymáshoz, ütőképes nagy feladatok megoldására alkalmas társulattá forrnak össze.

N. L.

A színház megszolgálja hivatását

Beszélgetés Az írás ördöge ősbemutatójáról

Maga Németh László vallott egyik „kiadatlan tanulmányában” azokról a sajátságokról, melyeket „a vidék egyetlen, csak prózát játszó színházának” vezetőjével töltött. A beszélgetések végeredménye a Nagy család bemutatója lett Veszprémben; a rendező-színigazgató pedig, aki a sajkódi estéről később a Csapdát is elvitte immár Miskolcra — Lendvay Ferenc volt. Innen a hétesztendő ismerettség Németh Lászlóval, s innen a magyarázat, hogy Lendvay Ferenc új színháza, a szegedi is, Németh László-ősbemutatóját játsszik. Az írás ördögét hiába keressük a szerző publikációjában, most hangzik el először: pénteken Hódmezővásárhelyen, szombaton Szegeden tartják a premiert.

— Másfél éve Semmelweis-jubiläum volt — mondja a darab születéséről Lendvay Ferenc, az előadás rendezője. — Az évfordulóra Németh László tanulmányt írt a hírneves szülész-professzorról, s már akkor emlegette, hogy Semmelweis, az orvos-író milyen közel áll hozzá. (Köztudomású ugyanis, Németh László pályáját iskolaorvosként kezdte.) A tervből valóság, dráma készült, s a szerző elküldte. Mondanom sem kell, az ügy iránti lelkesedéssel készülünk a premierre, melyet az íróval szembeni tiszteltől először Hódmezővásárhelyen, az Egető Eszter szülővárosában tartunk.

A drámával együtt levél is érkezett Lendvay Ferenc címére, melyből nem haszonlatlan ideidézni Németh László ars poetikának hangzó vallomását: „Lehet, hogy az emberiség nagy óriási vesztét az úgynevezett Nagy Eszemény árnyékában él, de a szellemnek nem az a dolga, hogy a vesztét, mint rossz közérzetet: bénaságot költöztessen belénk, hanem, hogy feladatokra bontsa és kiossa... Az én drámáimra például joggal mondták,

hogy hőseimre nemcsak képtelen nehéz vállalkozásokat mértem, de öregséggel, betegséggel, idegbajjal is gúzsba kötöttem őket; de mit tegyek, ha csak így érezkeltem a feladatvállalás, s a lehetőségek valódi viszonyát korunkban. A fő, hogy a dráma, s vele a színház: az élet, a nemzet, az emberiség pártjára álljon, s valóságos feltételekkel, de a feladatvállalás erkölcsét próbálja tanítani”.

— Pontosan ez az, amire épül a mi színházunk programja is — fűzi hozzá Lendvay Ferenc. — Ezért hirdetem Németh László műveit, bár őszintén be kell vallanom, nem könnyű színpadra állítani azokat. Bonyolult vagyok benne, ha egy színház ősbemutatót rendezhet Németh Lászlónak, úgy érezheti, megszolgálta dolgát, hivatását.

— Miről szól a darab?

— Mint mondtam, Semmelweis Ignácról, aki gondolataiban, eszméiben, az író más, közismert drámahőiséhez hasonlóan helyet szorít Németh László számára is. A darab Semmelweis működésének azt a korszakát ragadja meg, amikor írásra adta fejét: s ez kitűnő alkalom a szerzőnek, hogy kifejtse véleményét az írás természetéről, lélektanáról. Nem korhű Semmelweis-darabról van szó, benne ráismerni a nagy Németh László-hősök: Galilei, A két Bolyai, Petőfi, Görgey, Gandhi, Széchenyi és mások harcaira. Ennek szellemében készültek a Közegen élő festőművész, Baria László díszletei. A címszerepet Nagy Attila játssza, Semmelweisné az idei évadban Szegeden bemutatkozó Lőrinczy Éva lesz. A további fontos szerepeket Bicskey Károly, Bágyörgyi Károly, Mentés József, Miklós, Klára, Kormos Lajos kapta.

A pénteki vásárhelyi és a szombati szegedi premierre Németh Lászlót is várják.

L. N.

Képernyő

Jó hétvége

SAJTÓKABARÉ II. Komlós János szombaton este ismét főszerkesztő lett. Ahogy egy héttel korábban, úgy ezen a hét végén is vállalta vette a Más lapra tartozik című időszak kiadvány összeállításának gondjait. Igyekezete több felfedezésre adott alkalmat. A nézők végképp megbizonyosodhattak róla, hogy a magyar újságírók is milyen szellemesek tudnak lenni, ha nagyon szorongatják őket. A szerkesztők rájöhettek, hogy mennyivel többet ér néhány, egy-egy műfajban jeles tollforgató pár oldalas kézírata, mint az úgynevezett humoristák kötetekre menő poénkergetése. A rendezők pedig azt a tanulságot vonhatták le, amelyet akár többhetes tanfolyamokon is lehetne velük elemezni, hogy tudniillik, nem az ilyen és olyan háttér, a kamerák bravúros váltása meg a sokféle képkihívás teszi izgalmassá, szellemessé egy műsort, hanem inkább az, amit elmondanak benne.

A sajtókabaré második előadásán tehát remekül szó-

rakozunk. Biztosak vagyunk benne, hogy pesti kollégáinknak lesz még hasonlóképp nyilvános és ugyanilyen szellemes vetélkedője.

Azt viszont semmiképp sem értjük, hogy napilap-társai között miért nem képviseltette magát a Magyar Nemzet? Akármilyen aprócska is volt az a bizonyos pódium, egy újabb táblának azért akadt volna még helye.

A SZÉLNÉL SEBESEBBEN. A vasárnap esté befejeződött angol krimi is kétrészes volt — akárcsak a sajtókabaré. És a maga műfajában nem is sokkal rosszabb. Meséje fordulatos volt — talán túlmúlt is az —; szereplőiről el tudtuk hinni, hogy emberek; a sovány képű mesterdetektív meg kifejezetten rokonszenves figura volt: híjával némely pályatársa — hogy azt ne mondjuk, Angyal — nagyképűségének.

Ami a tévé műsorát illeti: sose legyen rosszabb hétvégénk!

A. L.

Szeged szobrai

Bolyai János
(1802—1860)

Bolyai Farkas
(1775—1856)

(163—164.) A két matematikus-zseni szobra a József Attila Tudományegyetem Természettudományi Kara Rerich Béla téri központi épületének előcsarnokában áll. A bronzból készült alkotások Kiss István szobrászművész munkáját dicsérik.

KEDD,
1970. FEBRUÁR 3.

DEL MAGYARORSZÁG 5